

พระสงฆ์เอง

โดย

ศุภกฤต เรืองเดช เอ.บี.ซี.เอ็ม.ซี.เอ็ม.

พระองค์เอง

โดย

ดร. เอ. บี. ซิมป์สัน

HIMSELF

By

Dr. A. B. Simpson

Published by

Alliance Literature Department

Bangkok, Thailand

พระองค์เอง

โดย ค็อกเตอร์ เอ. บี. ซิมชัน

ข้าพเจ้าใคร่จะพูดกับท่านถึงเรื่องเกี่ยวกับพระเยซูโดยเฉพาะเท่านั้น ข้าพเจ้ามักจะได้ยินคนพูดกันว่า “ฉันปรารถนาที่จะได้รับฤทธิ์ของการหายโรค แต่ก็ไม่ได้รับ” บางครั้งเขาก็ว่า “ฉันได้รับแล้ว” ถ้าข้าพเจ้าจะขออนุญาตเขาว่า “ท่านได้รับอะไร” บางทีเขาก็ตอบว่า “ฉันได้รับพระพร” บางทีเขาก็ว่า “ฉันจับคลี๊ดได้แล้ว” และบางทีเขาก็ตอบว่า “ฉันได้รับฤทธิ์ของการหายโรค” และบางคนก็ตอบว่า “ฉันได้รับการชำระให้บริสุทธิ์” แต่ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าเพราะพระองค์ได้ทรงสอนเราว่า ในเรื่องนี้ไม่ใช่พระเจ้าไม่ใช่การหายโรค ไม่ใช่การชำระให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่สิ่งนั้นหรือสิ่งนี้ แต่สิ่งที่ดียิ่งใหญ่กว่านั้นก็คือ พระเยซูคริสต์พระองค์เอง

ความจริงนี้มีปรากฏอยู่ในพระธรรมกัมภีร์บ่อย ๆ “บรรดาความทุกข์ภัยไข้เจ็บของเราท่านได้ทรงรับเอาเอง” “พระองค์เองได้รับแบกความบาปของเราในพระกายของพระองค์ที่ต้นไม้นั้น” เราต้องการองค์พระเยซูคริสต์เท่านั้น คนเป็นอันมากมีแต่ทฤษฎี แล้วก็ไม่มีอะไรเลย เขามีความรู้เรื่องการหายโรค มีก็แต่ในสมอง ในความรู้สึก และในความตั้งใจ แต่จะเป็นเพราะเหตุใด เขาก็ไม่มีพระองค์ในชีวิตและในจิตใจ ทั้งนี้ก็คงเป็นเพราะเขามีแต่เปลือกภายนอกที่เป็นแบบเล็งถึงตัวจริงของฝ่ายจิตใจเท่านั้น

คราวหนึ่งข้าพเจ้าเห็นภาพรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา ซึ่งแกะสลักลงไว้ในแผ่นทองแดงด้วยฝีมืออันปราณีต ถ้าท่านจะมองดูโดยใกล้ชิด แผ่นทองแดงนี้ก็แค่เพียงตัวอักษรที่เขาได้จารึกไว้เท่านั้น แต่ถ้าจะมองดูในระยะไกล ๆ ก็จะเห็นเป็นภาพดวงหน้าของท่านประธานาธิบดีออร์ซ วอชิงตัน ดวงหน้าของท่านปรากฏออกมาจากแรงเงาของตัวอักษร ในระยะที่ไกลออกไปสักหน่อย และข้าพเจ้าได้เห็นคนไม่ใช่ตัวอักษร ไม่ใช่ความคิดเห็น ทำให้ข้าพเจ้าได้นึกว่า “นี่เป็นวิธีที่เราควรจะพิจารณาคุณพระธรรมกัมภีร์ของพระเจ้า และเข้าใจพระคำริชของพระองค์ เห็นพระพักตร์ของพระองค์ที่เต็มไปด้วยความรัก ส่องออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนไม่ใช่ความคิดความเห็นหรือหลักคำสอน แต่องค์พระเยซูคริสต์คือพระองค์เอง ผู้ทรงเป็นชีวิต ทรงเป็นรากฐาน พระองค์สถิตอยู่กับเราเป็นนิรันดร์”

ข้าพเจ้าเคยได้อธิษฐาน อยู่เป็นเวลานาน เพื่อจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และบางครั้งบางคราวข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าได้รับแล้ว และข้าพเจ้าก็พยายามยึดสิ่งนี้ไว้มัน เกรงกลัวว่าจะหายไปเสีย ซึ่งทำให้ใจของข้าพเจ้าฝ่อห่อเหี่ยว เพราะเกรงว่ามันจะหลุดหายไปเสียนั่นเอง ตลอดคืนข้าพเจ้ามีจิตใจสะดุ้งไม่ได้หลับเลย กลัวว่าสิ่งที่ได้รับแล้วนั้นจะหายไป และก็จริงอย่างว่า พอมีอะไรมากระทบกระเทือนทำ

ให้อารมณ์เสีย สิ่งที่เราคิดว่าได้รับก็หายไปเสียแล้ว ถูกแล้ว ก็จำต้องหาอยู่เอง เพราะข้าพเจ้าไม่ได้ยึดเอา พระองค์เอง เหมือนกันกับที่ข้าพเจ้าได้ตัดน้ำแต่ด้วยเดียวจากสระน้ำใหญ่ ก็มีัวพอใจอยู่แต่แก่น้ำด้วยเดียว เพราะกลัวว่าจะไม่มีน้ำพอต่อไป ที่จริงข้าพเจ้าควรตักน้ำให้มากเท่าที่ข้าพเจ้าจะตักได้

เมื่อข้าพเจ้าไปประชุมได้ยืนเขาพูดกันถึงความยินดี และข้าพเจ้าก็พลอยมีความยินดีไปกับเขาด้วย แต่มีอยู่ไม่นานความยินดีนั้นก็หายไป ก็เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ได้มี พระองค์เอง ผู้ทรงเป็นความยินดีของข้าพเจ้านั่นเอง ในที่สุด พระองค์ได้ตรัสแก่ข้าพเจ้าด้วยสำเนียงอันอ่อนหวานว่า “ลูกเอ๋ย รับเอาตัวของเราซิ ให้เราเองอยู่ในดวงใจของเจ้า เราจะได้เป็นบ่อเกิดแห่งความยินดีอันไม่มีที่สิ้นสุด” ในที่สุดเมื่อข้าพเจ้าเลิกคิดถึงการชำระให้บริสุทธิ์ และเมื่อข้าพเจ้าฟังถึงพระเยซูคริสต์ข้าพเจ้าได้รับพระเยซูของไม่ใช่ชั่วครู่ชั่วยาม แต่เพื่อเชื่อตลอดไป โอ้ เมื่อข้าพเจ้าได้เห็น พระองค์เอง แล้ว ดวงใจของข้าพเจ้าก็สงบสุข นี่แหละคือสิ่งที่ถูก ทางที่ถูก และถูกอยู่ตลอดสืบไปเป็นนิตย์ ข้าพเจ้าไม่ได้มีอยู่แต่ชั่วประเดี๋ยวประด๋าว แต่ข้าพเจ้าได้อยู่ใน พระองค์เอง ที่เดียว ไม่ว่าข้าพเจ้าจะต้องการอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำให้ข้าพเจ้ารู้แน่ว่า มีอยู่อย่างบริบูรณ์พูนสุขทุกอย่าง จนทำให้ข้าพเจ้ามองเห็นไปไกลว่า จะเป็นอย่างไร ในเวลาอีกล้านปีข้างหน้า “ครานั้น ผู้ชอบธรรมจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดินพระบิดาของเขาดุจแสงดวงอาทิตย์” (มัทธิว 13:43) เมื่อนั้นเราจะได้มี พระองค์เอง อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

ฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่า การหายโรครักก็เช่นเดียวกัน คือว่าพระเจ้าจะใจข้าพเจ้าเหมือนกับใจนาฬิกาที่หมดลานแล้วก็ปล่อยให้ข้าพเจ้าเดินต่อไปเหมือนอย่างเครื่องจักรไม่ใช่เช่นนั้นเลย ข้าพเจ้าได้เห็นเช่นนั้นคือ พระองค์เอง ได้เข้ามาอยู่ภายในข้าพเจ้า แล้วทรงประทานสิ่งที่จำเป็นเฉพาะแต่ในเวลานั้นเท่านั้นจริงอยู่ ข้าพเจ้าต้องการมีไว้มาก ๆ ในคราวเดียว มีมากเหมือนอย่างเศรษฐี มีจนอึดใจ และมีพอไว้ใช้ได้นานหลาย ๆ ปี และจะไม่ต้องไปรบกวนพระองค์อีกในวันรุ่งขึ้น พระเจ้าไม่เคยให้มากมายเช่นนั้น ข้าพเจ้าไม่เคยมีความบริสุทธิ์หรือฤทธิ์หายโรครักมากเกินกว่าที่ข้าพเจ้ามีความจำเป็นในเวลานั้น ๆ พระองค์ทรงให้พอแต่เฉพาะชั่วโมงนั้น พระองค์ตรัสว่า “ลูกเอ๋ย เจ้าต้องมาหาเราทุกลมหายใจ เพราะเรารักเจ้ามาก เราอยากให้เราเข้ามาหาเราทุกเวลา ถ้าเราให้เจ้ามาก ๆ เจ้าก็จะทำต่อไปโดยไม่พึ่งอาศัยเราแล้วเจ้าก็จะไม่เข้ามาขอเราบ่อย ๆ แต่เจ้าต้องเข้ามาหาเราทุก ๆ วินาที และพึงอยู่ที่ทรงอกของเราเสมอ” พระองค์ได้ประทานทรัพย์สมบัติให้แก่ข้าพเจ้าอย่างล้นเหลือเหมือนกับเงินนับล้านที่ฝากไว้ให้ข้าพเจ้าในธนาคาร แล้วพระองค์ก็ให้สมุดเช็คเล่มหนึ่ง พร้อมกับข้อกติกาหนึ่งข้อเท่านั้นคือ “เจ้าจะเบิกเกินกว่าที่เจ้าต้องการไม่ได้ในครั้งหนึ่ง ๆ” เมื่อเราจะเบิกเงินที่ไร เราก็ต้องการเช็คหนึ่งใบ เช็คทุกใบมีพระนามของพระเยซูอยู่แล้ว การทำเช่นนี้ทำให้พระองค์มีสง่าราศีมากยิ่งขึ้น เชิดชูพระนามของพระองค์ไว้เหนือสรรพสวรรค์ และพระเจ้าก็ทรงได้เกียรติยศในพระบุตรของพระองค์

ข้าพเจ้าต้องเรียนที่จะต่อชีวิตของข้าพเจ้าจากพระองค์ทุก ๆ วินาที ทุก ๆ วินาทีข้าพเจ้าต้องหายใจเอาพระองค์เข้า และหายใจเอาตัวเองออกมา เราต้องการชีวิตจิตใจและร่างกายจากพระองค์ทุก ๆ วินาที ท่านอาจจะว่า อย่างนี้ก็แย่ เหมือนเป็นทาส ไม่มีความสะดวกอะไรเสียเลย อะไรไม่มีความสะดวกหรือ เมื่อท่านอยู่กับคนที่ท่านรัก และขอจากผู้ที่รักท่าน จะเป็นอย่างไรก็ตามถ้าเกี่ยวกับคนรักย่อมต้องสบายและสะดวกเสมอ ความยุ่งยากไม่มีกับคนที่เรารักและกับคนที่รักเรา คนอื่น ๆ เขาอาจจะว่าลำบาก แต่สำหรับเรากลับกลายเป็นของธรรมดา มันสะดวกเหมือนอย่างบ่อน้ำพุไหลพุ่งขึ้นมาเอง ไม่ต้องออกแรงและไม่ต้องออกกำลัง ชีวิตเท่านั้นเป็นชีวิตง่าย ๆ มันไหลมาจนเปี่ยมจนล้น

บัดนี้ข้าพเจ้าขอโมทนาขอบพระคุณพระเจ้า ข้าพเจ้ามี พระองค์เอง เต็มล้นอยู่ ข้าพเจ้าเป็นเหมือนขวดน้อย ๆ ที่ลอยอยู่ในทะเล ในขวดบรรจุน้ำทะเลจนเต็มขวดอยู่ในทะเล และทะเลอยู่ในขวด เหตุฉะนั้นพระเยซูคริสต์ทรงอยู่ในข้าพเจ้า และข้าพเจ้าอยู่ในพระเยซูคริสต์ นอกจากน้ำทะเลที่เต็มอยู่ในขวดแล้วก็ยังมีน้ำทะเลทั้งมหาสมุทรด้วย สิ่งสำคัญมีอยู่ว่า ขวดใบนั้นจำเป็นต้องให้มีน้ำเต็มอยู่เสมอ เต็มแล้วเติมอีกเติมอยู่เรื่อย ๆ

บัดนี้ปัญหาสำหรับเราทุกคนมีอยู่ว่า ไม่ใช่เราคิดอย่างไรสำหรับเรื่องการหายโรคด้วยฤทธิ์ของพระเจ้า แต่เราคิดอย่างไรถึงองค์พระเยซูคริสต์ต่างหาก ครั้งหนึ่งข้าพเจ้ามีเรื่องหนึ่งมาค้น ข้าพเจ้าไว้จากพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าขอยกเรื่องที่ข้าพเจ้าได้สนทนากับเพื่อน ๆ มาเป็นตัวอย่าง

เพื่อนพูดกับข้าพเจ้าว่า “ท่านได้รับการหายโรคโดยความเชื่อ”

“โอ ไม่ใช่ ข้าพเจ้าหายโรคโดยพระเยซูคริสต์”

เพื่อนย้อนถามว่า “แตกต่างกันอย่างไรกัน?”

ข้าพเจ้าตอบเขาว่า “โอ แตกต่างกันมาก”

ครั้งหนึ่งความเชื่อของข้าพเจ้าไว้ไม่ให้เข้าไปถึงองค์พระเยซูคริสต์ ก็คือข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าจะต้องปลุกความเชื่อให้มากยิ่งขึ้น ฉะนั้นข้าพเจ้าก็พยายามปลุกความเชื่อ ในที่สุดข้าพเจ้านึกว่าข้าพเจ้าได้ ถ้าข้าพเจ้าจะพึ่งพาอาศัยความเชื่อ ความเชื่อก็จะช่วยข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้าทูลพระองค์ว่า “ข้าพเจ้ามีความเชื่อแล้ว โปรดรักษาข้าพเจ้าให้หายโรคด้วย” ฉูฉินี่เป็นการไว้วางใจของข้าพเจ้าเอง และไว้วางใจในความเชื่อของตน ข้าพเจ้าขอให้พระองค์รักษาก็เพราะข้าพเจ้าเชื่อว่ามี ความเชื่อพอที่จะหายได้ ข้าพเจ้าไว้ใจความเชื่อนั้นมากกว่าไว้ใจ พระองค์เอง

พระเยซูเจ้าทรงอนุเมตตาให้มารมาล่อลวงใจข้าพเจ้าเพื่อพิสูจน์ความเชื่อของข้าพเจ้า มารจึงขย้าเหมือนอย่างสิงโตที่แผดเสียงร้องน่ากลัว แล้วข้าพเจ้าก็กลายเป็นคนหมดกำลังใจตายอยาก กลายเป็นเหมือนคนที่ไม่มี ความเชื่อ พระเจ้าทรงยอมให้ความเชื่อของข้าพเจ้า ศูนย์หายไปหมด จนข้าพเจ้ารู้สึกตัวว่าข้าพเจ้าไม่มีความเชื่อเหลืออยู่สักนิด ขณะนั้นดูเหมือนว่าข้าพเจ้าได้ยื่นพระสุรเสียงของพระองค์คริสต์

อย่างอ่อนหวานว่า “ลูกเอ๋ย ไม่เป็นไร ดีแล้วที่เจ้า ไม่มี อะไรเหลืออยู่เลย แต่เรา เป็น ผู้ทรงฤทธิ์สมบูรณ์ เราเป็นผู้ทรงรักสมบูรณ์ เราเป็นความเชื่อ เราเป็นชีวิตของเจ้า เราเป็นผู้เตรียมพรให้แก่เจ้า และตัวเราเอง ก็เป็นพรของเจ้า เราเป็นทุกสิ่งภายใน เราเป็นทุกสิ่งภายนอก เราเป็นทุกสิ่งสำหรับเจ้าสืบไปเป็นนิตย์” นี่แหละ คือความเชื่อของพระเจ้า “และชีวิตซึ่งข้าพเจ้ามีอยู่ในเนื้อหนังเดี๋ยวนี้ ข้าพเจ้ามีอยู่โดยศรัทธา” ไม่ใช่ความศรัทธาในพระบุตรของพระเจ้า แต่เป็น “ความศรัทธาของพระบุตรของพระเจ้าที่มีอยู่ในข้าพเจ้า” อย่างนี้แหละถูกแล้ว ไม่ใช่เป็นความเชื่อของท่าน ท่านเองไม่มีความเชื่อในตัวเองเลย พูดยังเห็นง่าย ๆ ก็คือ ชีวิตที่มีอยู่ไม่ใช่เป็นชีวิตของท่าน และทุก ๆ สิ่งที่มีก็ไม่ใช่ของท่าน ฉะนั้นความเชื่อที่มีอยู่นั้นก็ไม่ใช่ความเชื่อของท่าน แต่เป็นความเชื่อของพระบุตรของพระเจ้าต่างหาก ตัวเราเองไม่มีอะไร มีแต่ความว่างเปล่า

ท่านจะต้องเป็นคนที่เปิดใจออกเตรียมตัวพร้อมเสมอที่จะเชื่อว่า พระองค์ทรงเป็นผู้กระทำสิ่งสารพัด ท่านต้องรับเอาความเชื่อของพระองค์เหมือนอย่างที่ท่านรับเอาชีวิตจากพระองค์ และรับการหายโรคจากพระองค์เป็นแต่เพียงพูดว่า “ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่โดยความเชื่อของพระบุตรของพระเจ้า” ความเชื่อของข้าพเจ้าเองไม่มีค่าอะไรเลย ถ้าข้าพเจ้าจะอธิษฐานให้ใครหายโรคข้าพเจ้าจะพึ่งความเชื่อของข้าพเจ้าเองไม่ได้เลย แต่ข้าพเจ้าจะพูดว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ ถ้าพระองค์อยากจะให้ข้าพเจ้าเป็นลำธารพระพรสำหรับท่านผู้นี้ ก็ขอทรงระบายฤทธิ์ของพระองค์เข้าไปทางข้าพเจ้า จนจะพอเท่าที่ข้าพเจ้าต้องการ” เป็นเรื่องง่าย ๆ เป็นเรื่องของพระเยซูคริสต์ และเป็นเรื่องของพระเยซูคริสต์เท่านั้น

เดี๋ยวนี้ท่านได้หลุดลวดย่างกายแก่องค์พระเยซูคริสต์แล้วหรือยัง ท่านได้อัญเชิญให้พระองค์เข้ามาสถิตและเข้ามาทำงานภายในตัวของท่านแล้วหรือยัง พระเยซูคริสต์เคยมีร่างกายเหมือนกับร่างกายของท่าน เว้นแต่ร่างกายของพระองค์ทรงเป็นร่างกายที่บริสุทธิ์ สมบูรณ์ ไม่ใช่เป็นร่างกายอย่างคนธรรมดา แต่เป็นร่างกายของ “บุตรมนุษย์” ท่านเคยได้คิดบ้างหรือเปล่าว่า ทำไมจึงมีชื่อว่า “บุตรมนุษย์” บุตรมนุษย์นั้นมีความหมายว่า องค์พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบของมนุษย์ทั่วไปในโลก ทรงรวมมนุษย์ทั้งสิ้นไว้ในพระองค์ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นมหานุรุชผู้เดียว ที่ความเป็นมนุษย์ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นมิอยู่ในพระองค์ ในพระองค์ทรงมีทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์ควรจะมี ทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่ในมนุษย์นั้นก็มิอยู่ในพระองค์ และความบริสุทธิ์ของพระเจ้าทั้งสิ้นนั้นมิอยู่ในพระองค์ และความบริบูรณ์ของมนุษย์ทั้งสิ้นก็มิอยู่ในพระองค์ด้วย ฉะนั้นในพระองค์จึงมีทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์ต้องการ

ความต้องการทุกอย่างในจิตใจของเรานั้นมีอยู่อย่างสมบูรณ์ในพระทัยของพระองค์ คือพระองค์ได้ประทาน พระองค์เอง ให้แก่เรา ในร่างกายของพระองค์มีทุกสิ่งทุกอย่างที่ร่างกายของท่านต้องการ พระองค์ทรงมีจิตใจที่ประกอบด้วยกำลังซึ่งใจของเราต้องการ พระองค์ทรงมีอวัยวะทุกส่วน สมบูรณ์ทุกอย่างไว้สำหรับเรา มิใช่มีไว้สำหรับพระองค์ พระองค์ไม่ทรงต้องการพระกำลังสำหรับ พระองค์เอง

ฤทธานุภาพที่ทำให้พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากหลุมฝังศพ และอำนาจทั้งสิ้นที่อยู่เหนือธรรมชาตินั้นเป็นของพระองค์ก็จริง แต่มิได้ทรงมีไว้สำหรับ พระองค์เอง พระกายอันอัศจรรย์ของพระองค์นั้นควรเป็นร่างกายของท่าน ใจของท่านมีสิทธิที่จะดูดทุกสิ่งได้ออกจากใจของพระองค์ ร่างกายของท่านมีสิทธิที่จะดูดเอาทุกสิ่งออกจากร่างกายของพระองค์ได้ ไม่ว่ากำลังวังชาสารพัดทั้งสิ้น ฉะนั้นตัวท่านจึงไม่ใช่ตัวของท่าน แต่เป็นชีวิตประเสริฐของพระบุตรของพระเจ้า ท่านจะยอมรับเอาองค์พระเยซูคริสต์บัดนี้หรือแล้วท่านจะไม่เฉพาะแต่หายโรคเท่านั้น แต่ท่านจะมีชีวิตใหม่ด้วย เป็นชีวิตสมบูรณ์พูนสุขทุกอย่าง และชีวิตอันสมบูรณ์นี้จะไหลพัดพาเอาเชื้อโรคภัยไข้เจ็บออกไปเสียสิ้นจากร่างกายของท่าน แล้วบ่อน้ำพุก็จะพลุ่งขึ้นประจำชีวิตของท่าน ทำให้ชีวิตของท่านสมบูรณ์พูนสุขทุกอย่าง เดียวนี้และเมื่อหน้า ขอให้ท่านรับเอาพระองค์ผู้ทรงเป็นความครบถ้วนบริบูรณ์

สมมุติว่าข้าพเจ้าจะเอาเครื่องรางมายื่นให้แก่ท่านในวันนี้ หากพระเจ้าได้ประทานข้อลับลึกลงนี้ให้แก่ข้าพเจ้า แล้วส่งข้าพเจ้าว่า “เจ้าจงไปบอกเล่าเรื่องราวแก่คนทั้งปวง ถ้าเขาจะรับเอาเขาก็จะมีฤทธิ์ไม่ว่าเขาจะไปที่ไหน อยู่ในสารทิสใด ข้อลับลึกลงนี้จะช่วยให้เขาพ้นจากความทุกข์ลำบาก อันตราย ความกลัว ความตาย และจะช่วยพาเขาไปถึงชีวิตคือ ชีวิตนิรันดร์”

ถ้าสมมุติว่าข้าพเจ้าประกาศว่า ข้าพเจ้ามีข้อลับลึกลงที่จะให้ท่านรับทรัพย์สมบัติหรือตำแหน่งสูง ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่า คนเป็นอันมากจะมาหาข้าพเจ้า จะต้องการห้องประชุมใหญ่เพื่อคนทั้งหลายที่จะมาฟังแต่สหายที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้าอยากขอให้ท่านพิจารณาความจริงที่มีอยู่ในพระคัมภีร์ ซึ่งประเสริฐกว่าเครื่องราง ท่านอาจารย์เปาโลได้บอกเราว่า มีข้อลับลึกลงที่ทรงปิดซ่อนไว้ตั้งแต่สมัยโน้นลงมาจนสมัยนี้ (ดูโคโลสี 1: 26) โลกแสวงหาข้อลับลึกลงนี้ไม่พบ นักปราชญ์ที่มาจากทิศตะวันออกก็หวังจะพบ แต่พระเจ้าได้ตรัสไว้ว่า เดียวนี้ได้ทรงปรากฏแก่สิทธิชนของพระองค์ ท่านอาจารย์เปาโลได้ท่องเที่ยวไปทั่วโลกในสมัยนั้น เพื่อบอกเล่าเรื่องราวนี้แก่ทุกคนที่สามารถจะรับเอาได้เคล็ดลับอันแสนง่ายนี้ก็คือ “พระคริสต์สถิตอยู่ในท่านทั้งหลายเป็นที่หวังว่าจะได้สง่าราศี”

เรื่องนี้เป็นเคล็ดลับใหญ่ยิ่ง และข้าพเจ้าอยากจะเรียนให้ท่านทราบ มิใช่ข้าพเจ้าจะให้ พระองค์เอง จะให้ ท่านสามารถรับเอาได้จากพระองค์ แต่ข้าพเจ้าจะบอกเคล็ดลับให้ โอ เคล็ดลับอันนี้ อัศจรรย์และประเสริฐจริง หลายปีมาแล้วข้าพเจ้าเต็มไปด้วยความกลัว ความทุกข์หนักอกหนักใจเนื่องมาจากความผิด ความบาป ข้าพเจ้าก็ทำตามเคล็ดลับนี้ ความกลัวและความบาปก็หายไปหมดสิ้นต่อไปอีกหลายปีเกิดมีความบาปขึ้นอีก และการทดลองอย่างร้ายแรงเกินกว่าที่ข้าพเจ้าจะทนได้ ข้าพเจ้าก็ล้มลงอีก ข้าพเจ้าได้กลับมาหาพระองค์อีกครั้งที่สอง พระองค์ทรงกระซิบบอกข้าพเจ้าว่า “พระเยซูคริสต์สถิตอยู่ในท่าน” เมื่อนั้นข้าพเจ้าก็มีชัยชนะ รับสันติสุขและพระพร

คราวนั้นร่างกายของข้าพเจ้าบอบบาง เจ็บออกๆ แอด ๆ ข้าพเจ้าต้องทำงานหนักเสมอตั้งแต่อายุสิบสี่ปี ข้าพเจ้าต้องเรียนหนังสือและต้องทำงานด้วย ได้ทุ่มเทกำลังทั้งหมดลง เมื่ออายุได้ยี่สิบเอ็ดปี ข้าพเจ้าก็รับหน้าที่เป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรใหญ่แห่งหนึ่ง ร่างกายของข้าพเจ้าทนไม่ไหว ล้มเจ็บลงสัก 5-6 ครั้งร่างกายอ่อนแอที่สุด นึกว่าคงล้มลงตายขณะที่กำลังเทศนา จะขึ้นที่สูงสักหน่อยก็หายใจไม่ออก ก็เพราะโรคหัวใจพิการและโรคเส้นประสาท ข้าพเจ้าได้ยินเขาพูดกันถึงเรื่องการหายโรคด้วยฤทธิ์ของพระเจ้า แต่ข้าพเจ้าไม่เชื่อ ข้าพเจ้ากลัว ข้าพเจ้าต่อสู้เรื่องการหายโรคด้วยฤทธิ์ของพระเจ้า ก็เพราะข้าพเจ้าได้เรียนในโรงเรียนพระคริสตธรรมอย่างนั้น เขาสอนว่า ฤทธิ์รักษาโรคนั้นมีไว้เฉพาะสำหรับสมัชชโบรธาเท่านั้น ไม่มีอีกแล้วในสมัชชี่นี้ สมัชชของการอัครจรรยนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว สิ่งที่ได้เรียนมาและวิชาความรู้เป็นเหตุขัดขวางทำให้ข้าพเจ้าไม่เชื่อ

ในที่สุดข้าพเจ้าก็ฝันทฤษฎีอย่างหลงผิดนี้เสีย เมื่อ “พระเจ้าได้ทรงกระซิบเคล็ดลับนี้ให้แก่ข้าพเจ้า” เคล็ดลับนี้คือ “พระเยซูคริสต์สถิตอยู่ในท่าน” ข้าพเจ้าก็ได้รับเอาพระองค์เป็นพระเจ้าแห่งร่างกายของข้าพเจ้าเหมือนทรงเป็นพระเจ้าของจิตใจของข้าพเจ้าอย่างนั้นแต่นั้นเป็นต้นมาข้าพเจ้ากลายเป็นคนแข็งแรง การงานที่เข้าไปก็กลายเป็นความชื่นชมยินดี หลายปีข้าพเจ้าได้ทำงานหนักในเมืองนิวยอร์กในฤดูร้อน ไม่ได้พักผ่อนแต่เทศนาแก่ฝูงชนหลายที่หลายแห่ง ซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยทำการหนักอย่างนี้มาก่อนเลย นอกจากนี้การงานของโรงเรียนพระคริสตธรรมมีมาก และงานจิตเขียนอีกมากมายหลายอย่าง พระเจ้ามิได้ทรงรักษาให้หายโรคเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้นพระองค์ได้ทรงประทานพระองค์เอง ให้แก่ข้าพเจ้า จนทำให้ข้าพเจ้าไม่กังวลถึงร่างกายนี้แหละเป็นอนามัยที่ดีที่สุด ที่พระเจ้าได้ประทานให้ขอบพระคุณพระองค์ผู้ทรงรักษาข้าพเจ้าไว้ให้พ้นจากโรคร้าย หายจากโรคเส้นประสาท พ้นจากความกังวลห่วงใยได้รับชีวิตผ่องใส เต็มไปด้วยความชื่นอกบานใจในการงานของพระองค์ นี่แหละคือสันติสุขและความยินดี

นอกจากนี้สมองของข้าพเจ้าก็ทึบ จะคิดจะอ่านก็เชื่องช้า ช่างไม่ว่องไวเสียเลย ข้าพเจ้าอยากเขียนอยากพูดเพื่อองค์พระเยซูคริสต์ อยากมีความจำไว้ได้มาก ๆ แม้ว่าจะมีความรู้่น้อยก็สามารถที่จะทำการได้มาก ข้าพเจ้าจึงได้นำเรื่องนี้เข้าเฝ้าทูลขอต่อพระคริสต์ ข้าพเจ้าได้ทูลถามว่า พระองค์จะช่วยให้ข้าพเจ้ามีสติปัญญาที่จะจำได้ดี ได้หรือไม่ พระองค์ตรัสตอบว่า “มีซิลูกเอ๋ย เรานี่แหละเป็นสติปัญญาของเจ้า” ข้าพเจ้ามักพูดคิดทำผิดเสมอ และทำให้ข้าพเจ้าเสียใจบ่อย ๆ และคิดว่าจะไม่ทำผิดอีกที ตั้งแต่พระองค์ตรัสว่า “เรานี่แหละเป็นสติปัญญาของเจ้า” ข้าพเจ้าสามารถที่จะมีความคิดของพระเยซูคริสต์ได้ พระองค์ทรงโปรดให้เราที่มีความนึกคิด และทำให้ความคิดความเห็นทุกอย่างอยู่ในการเชื่อฟังต่อองค์พระคริสต์ พระองค์ทรงทำให้หัวและสมองถูกต้องคล่องแคล่วได้ ข้าพเจ้าจึงรับเอาทั้งหมดจากพระองค์แต่นั้นเป็นต้นมาสมองของข้าพเจ้าแจ่มใส จะทำอะไรๆ ก็ว่องไวคล่องแคล่วไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ก่อน

โน้นข้าพเจ้าแต่งบทเทศน์ได้อาทิศัยละสองบทเท่านั้น คำเทศนาทุก ๆ ครั้งต้องเปลืองเวลาถึงสามวัน แต่เวลานี้ข้าพเจ้ามีเรื่องราวมากมายที่จะต้องเขียน มีการประชุมหลายแห่งที่จะต้องไปนำประชุม แต่การงานทุกอย่างช่างง่ายสะดวกและสนุกจริง ๆ พระองค์เจ้าได้ทรงช่วยสมองของข้าพเจ้าให้ดีขึ้น เท่ากับที่พระองค์ได้ทรงช่วยจิตวิญญาณของข้าพเจ้า

นอกจากนั้นข้าพเจ้ามักมีจิตใจลังเล จะคิดทำอะไรมักจะมีใจไม่แน่นอน ข้าพเจ้าทูลถามพระองค์ว่า “พระองค์จะทรงเป็นน้ำใจของข้าพเจ้าไหม?” พระองค์ตรัสตอบว่า “ได้ซิ ลูกเอ๋ย พระเจ้าเองทรงทำทรงคิดทรงนึกทรงตั้งใจในตัวของเรา” ครั้นแล้วพระองค์ได้ทรงสอนให้ข้าพเจ้ารู้ว่า เวลาไหนควรจะอ่อน เวลาไหนควรจะแข็ง เวลาไหนควรจะยอม และเวลาไหนไม่ควรจะยอม หลายคนมีการตัดสินใจเด็ดขาดแต่เขาขาดกาลเทศะ ถูกที่แต่ผิดเวลา ถูกการแต่ผิดกาลดังนี้ ข้าพเจ้าจึงได้เข้าเฝ้าพระองค์ทูลขอพระกำลังในเรื่องนี้ สำหรับการทำงานของพระองค์ พระองค์ไม่เคยทรงทำให้ข้าพเจ้าผิดหวังสักครั้งเดียว

เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอชี้แจงและเชิญชวนให้ท่านรับเอาเคล็ดลับลึกลงนี้คือ “พระเยซูคริสต์สถิตอยู่ในท่าน” ไว้ช่วยท่าน ท่านสามารถรับเอาได้ ขอให้เกิดประโยชน์แก่ท่านมากยิ่งขึ้นกว่าที่เกิดประโยชน์แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกที่ข้าพเจ้าเพิ่งเริ่มต้นเรียนเริ่มต้นรู้ และได้เรียนได้รู้ว่าเกิดผล ได้ผลดีจริง ๆ ขอเชิญรับเอา แล้วเชิญทำไปตลอดกาลนิรันดร์ พระองค์เองทรงเป็นสารพัดทุกสิ่งทรงเป็นคุณซ้อคุณ ทรงเป็นกำลังเหนือกำลัง ทรงเป็นสง่าราศีรุ่งโรจน์ ตั้งแต่เวลานี้เป็นต้นไป ไม่มีที่สิ้นสุด

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

201 ทรอกฮิกส์ ถนนสาทร พระนคร

เมษายน 1964

พิมพ์ที่ โรงพยาบาล เจริญธรรม 160 เสาชิงช้า พระนคร
นายรวล รุ่งเรืองธรรม ผู้พิมพ์โฆษณา 2507 โทร. 29242